

førtes i Skovbrug, vare utilstræffelige, at Regnskabsaflæggelsen var ikke i en vedbørlig Skikkelse, for at kunne underkastes en fuldstændig Revision, og man har ogsaa fundet i flere Tilfælde, at der har været Tab for Statskassen ved, at der ikke har været en særlig og mere skarp Control med Anvendelsen af Pengemidlerne. Tager man Hensyn til Ansættelsen af Personalet og de forskellige Bestemmelser, som have bestaaet for de forskellige Graders Anvendelse, saa finde vi, at deri ogsaa er gaaet ud fra et Synspunkt, som ikke mere kan gjøres gjældende. Da den nærværende Skovetat eller Forstetat, som man tidligere har kaldt den, blev indrettet, var Hovedgjenstanden for Virksomheden, det, som man dengang saameget maatte rette sit Niemaal paa, nemlig Bevogtningen af Skovene. Skovvæsenet befandt sig, kan man gjerne sige, i Krigstilstand med den hele omliggende Befolkning. Der havde været Vaner og det berettigede, til at bruge Skovene til Fødrift, og man havde vænnet sig til at bruge Træerne til meget andet Brug, der blev nu indfredet Skove og disse skulle være utilgængelige for Befolkningen, men inden Befolkningen kunde finde sig deri, maatte der bestaaes en betydelig Kamp, og saaledes bleve altsaa Skovetatene, især de, hvis Virksomhed var stedlig, sammensatte mere for at vogte over Skovene, end for at bruge dem og bringe dem frem. Denne Virksomhed lagde man over i hvad man kunde kalde Skovoverbestyrelsens, i Overførernes Hænder. Saalænge som Bevogtningen var saa vigtig og Skovenes Udvikling blev mere overladt til sig selv, og Gjenstanden for en Bestyrelses Virksomhed mere faldt paa Hugst end paa Cultur, saalænge kunde dette maaffee forsvares, men alt som Udviklingen af Skovene mere og mere blev Gjenstand for Opmærksomheden og som Behandlingen af tilvørende Skove blev fuldt saa vigtig som Behandlingen af de Skove, som allerede vare komne til en vis Grad af Modenhed, blev ogsaa det stedlige Tilsyns Virksomhed det Fremherskende, og den maatte man sørge for kunde udvikle sig paa en langt fuldstændigere Maade. Saasnart man først var kommen til at erkende dette, saa kom man til at indsee, at man havde for meget indskræn-

ket Skovridernes, den egentlige kyndige stedlige Skovbetjentsclasses Virksomhed, og for meget underkasted dem Overførernes Indflydelse, og paa den anden Side, ved at lade Overførerne tiltræde som selvvirkende, som dem, der selv begave sig til Skovene, og paaviste, hvilke Træer der skulde hugges, berøvet sig det egentlige Controlmiddel fra de Mænd, som man ansaae kyndige til at udføre det. Man er ved disse forskellige Betragtninger blevet ledet til at ville omordne Skovetaten paa en saadan Maade, at man afløser Overførerne fra Tilsynet, den directe Virksomhed, den directe Indflydelse paa Driften, idet de skulle ikke mere paa den Maade gjøre Udvikning, men skulle optræde som undersøgende og controllerende, idet de skulle optræde, om man saa maa sige, som Statsstyrelsens Ole, hvormed den med Kyndighed i Skovene seer paa, hvad Skovriderne have udført. Paa den anden Side forlanger man, at Skovriderne skal, ved en forøget Virksomhed, søge at tilveiebringe et bedre Skovbrug, en bedre Bedrift saavel med Hensyn til Culturen som med Hensyn til Undersøgelsen af hvilke Steder man skal vælge, for at sælde Træer i forskjellig Alder og Modenhed. Denne Betragtning er det, som har ledet Regjeringen til at forøge Skovridernes Antal. Det havde været Regjeringens Hensigt at forøge dem i et endnu større Maal, den havde troet, at med det Antal, som nu er fastsat i Loven, kunde den ikke være istand til at paalægge Skovriderne en Selvvirksomhed, som man maa ansee nødvendig, for at tilveiebringe et Skovdrift, som den forlangte, og det naaget det vilde lette Skovriderne ved at tage hele Pengeregnskabet og Pengendbetalingen fra dem. Ved Behandlingen i Landstinget er man til en vis Grad kommen tilbage herfra; man har troet, at Skovriderne vel skulde kunne forrette deres Pligt i denne Retning paa behørig Maade, men at man da skulde lade dem beholde en underordnet Klasse, en Skovfogedklasse, som var istand til, i meget væsentlige Dele af denne Virksomhed, at gaae dem behørigt tilhaande. Ogsaa heri er der skeet en Forandring fra det oprindelige Udkast; det oprindelige Udkast gif nemlig ud paa, slet ikke at indsatte nogen Klasse imellem Skovrideren